Løg-þingis Bókin,

innihaldandi þad,
er giørdist og framfór
fyrir
Løgþingis-Réttinum,
Árid 1797.

Leirárgørdum vid Leirá, 1797.
Prentud á kostnad Biørns Gottskálkssonar,
af Bókþryckiara G. J. Schagfiord.

NUM. I.

Annó 1797 þann 8da Júlí, var af Lögmanni **M. Olafssyni** uppá eginn og Hra. Lögmanns **M. Stephensens** vegna, sett eitt almennilegt **Lögþíng** vid **Oxará**, og til Lögþíngis-réttarins þénustu nefndir eptirskrifadir Lögréttu-menn, nefnilega:

Ur Arness-Sýslu:

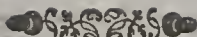
Einar Olafsson.

Ur Gullbríngu-Sýslu:

Hákon Vilhjálmsson og **Ejvindur Jónsson** nýnefndur.

Ur Borgarfjardar-Sýslu:

Olafur Pétursson, og svo nýnefndur, hverjir tveir sídarst taldir hafa ádur aflagt sinn Lögréttumanns eyd.

NUM. II.

Bóru svo uppþrópadir málspartar úr bádum Løgdæmunum, og mætti enginn. Actum ut supra.

M. Olafsson.

NUM. III.

Þann 10da Júlí s. m. settist í Løgþingis-rettinn Vice-Løgmadur S. Stephensen, og liet uppløsa Hra. Løgmanns M. Stephensens beidni til sín, af 7da búíns, ad gegna hans Løgmanns-verkum á þessa árs Løgþingi.

NUM. IV.

Vóru svo þeisvar urpþrópadir máls-partar úr Nordur og Vestur Løgdæmiau, og mætti enginn, ut supra.

S. Stephensen.

NUM. V.

Þann 11ta Júlí s. m. settist í Løgþingis-rettinn Vice-Løgmadur S. Stephensen, var svo framløgd vegna Sýslumanns J. Jónssonar í Stranda-sýslu fullmakt Andresar Gudmundssonar til nefnds Sýslumanns, til ad prócúrera þá sök, er þessi vegna Andresar hefir til Løgþingis-rettarins innstefnt, og í hvorri løgdagur er lagdur til þessa árs Løgþingis-rettar; fullmaktin er dat. 20ta Júní 1796, upplesin nót. lit. B. Því næst var framløgd stefna af 7da Apr. 1796, ádur vid Løgþingis-rettinn gjørd anhængig,

gia, og þar uppá skrifud lögdags-legging af 22rum Júlí 1796, til allra þeirra innstefndu málsparta og Dómarans J. Espólíns, vid hvörja lögdags-legging þeir tilskyldast undir sektir ad sanna sín forföll frá ad mæta fyrir aflidins árs Løgþíngis-retti, upplesid nót. lit. C. Løgdags-leggíngin er Sýslumanni Espólín og þeirra innstefnda Prócúrator Arna Bjørnssyni auglýst, og af þeim uppáskrifud, en upplesin í Grundarfjardar kaupstad, hvar Stýrimadur Jens Pedersen Kjergaard og Matrósinn Niels Knudsen sídast uppihjeldu sér ádur enn burtsigldu. Enn nú var framlagdur próceſs og dómur í áklega-máli milli Citantens Andresar Gudmundssonar og Matrósins á skipinu Svanen Niels Knudsens, genginn og afsagdur ad Olafsvík í Snæfellsness-sýslu, af Sýslumanni J. Espólín þann 26 Nóvembr. 1795, med hvörs atqvædi dæmist: ad Andres Gudmundsson skuli hafa skada sinn af höggum Nielsar svobúinn og betala í málskostnad 1rdl., upplesinn nót. lit. D. Sýslumadur Espólín framlagdi í Løgþíngis-rettinn Atteſt, undir nafni Sýslumanns F. Jónssonar, ad hann (Sýslumadur Espólín) hefdi í fyrra haft ad gegna kónglegum erindagjördum og embættis-erindum um Løgþíngistímann. Atteſtid er af dags dató, og upplesid nót. lit. E. Uppásteudur því Sýslumadur Espólín, ad vera frí fyrir öllum múlcter fyrir Udeblivelse frá Løgþínginu nærstlidid ár, hvar uppá fjell svoddan Rettarins ályktun.

Retturinn tekur þann framlagda vitnisburd eins kónglegs Embættis-manns pro

 offi-

officio gēfinn, fyrir gyldann, og frikēnnir Sýslumann **Espólín** ad svara þeim vid Forordn. af 28da Apr. 1784, fyrir Udeblivelse frá Løgþíngis-réttinum 1796, málspørtum áqvednu bótum, í fylgi Nl. 1 — 10 — 1.

Innlegg var framlagt undir nafni Sýslumanns J. Jónssonar af 26ta Júní nærstl., sem er hans Paastand og Irettesættelse vegna Andresar Gudmundssonar mót hans Contrapørtum, og Sýslumanns Espólíns dómara adgjørdum, med vídara, sem þad medfærir, upplesid nót. lit. F. Attest Andresar fylgir sem Bilag undir No. 1. Stýrimadur J. P. Kjergaard, Matrósinn N. Knudsen og þeirra Talsmadur Arni Bjørnsson á Holti í Snæfellsness-sýslu þrisvar upphrópadir mæta ecki, en frá Arna Bjørnssyni sendist til Rettarins bref og Bilager, hvar med hann vill affaka sig frá þeim bótum, sem hann er tilfundinn ad svara, ef hann ei gæti sannad forføll sín frá ad mæta fyrir nærstlidins árs Løgþíngis-retti, hvør Retturinn álítur enganveginn þar til nægileg. En þíngsvitnid af 12ta Júní þ. á. af Sýslumanni Finni og 4um þíngvitnum undirskrifad, tekur Retturinn gyldt Arna til afsøkunar, søkum hans þar í vitnads heilsuleysis frá ad mæta fyrir þessa árs Løgþíngis-retti, þad upplesid nót. lit. G. Sýslumadur Espólín begjerer Anstand til ad svara uppá innlegg Sýslumanns J. Jónssonar til hins 13da júius, hvad honum er af Rettinum eptirlátid. Actum ut supra. S. Stephensen.

NUM.

NUM. VI.

Sama e. m. var upplesid Bestallings-bref fyrir Sýslumann Finn Jónsson, til ad vera bereptir Sýslumadur í Snæfellsnes-sýslu, daterad 16da Septembr. 1796.

NUM. VII.

Sama e. m. settist í Rettinn Vice-Lögmadur S. Stephensen, mætti svo Sýslumadur G. Ketilsson og framlagdi kónglega Bevilling Hreggvidi Jónssyni gefna, uppá Beneficium paupertatis í fyrstu Instance, dat. 28da Octóbr. 1796, sem upplesin nór. lit. A. Því næst framlagdi hann, sem Actor eina Lögþíngis-rettar stefnu af 2rum Febr. 1797, undir hendi og signeti Hra. Lögmanns M. Stephensens, hvar med stefnast til ad mæta fyrir þessum Lögþíngis-retti þann 8da Júlí þ. á.: 1) Kaupmadurinn á Stapa og Búdum Hans Hialtalín, fyrir ad hafa í mót einni Amts Resólútión, ad Amtmanni fornspurdum, meinad Landseta sínum Hreggvidi Jónssyni í Stapa pláísi, ad láta einn sinn bát gánga til siórródra, og þar á ofan birjad og framfylgt lagasókn móti þessum, fyrir þad hann ser í nyt færdi þetta Amtsins leyfi, m. m. 2) Sýslumadurinn J. Espólín, fyrir allar sínar adgjördir í þessu máli, er saksóknaranum kynni virdast átøluverdar, framleggja fyrir Lögþíngis-rettinn þad af Herads prócessinum útilokada innlegg Hreggvidar Talsmanns, bádir til ad heyra Actóris ákjærur fyrir Lögþíngis-rettinum; og ad framkoma med þeirra forsvar þeim til málbóta;

Sýslu-

Sýslumadurinn ad forsvara sin afsögdu Interlócútor-ía, og hrörutveggi ad þola endilegann dóm til sekta og máls-kostnadar; sfesnan uppléfin nót. lit. B. Sýslumadur V. Thórarinsson framlagdi Hra. Stiptamtmanns O. Stephánssonar Authorísatíón af 8da húíus, ad gánga í Rétt sem Defensor uppá Kaupmanns Hjaltalíns vegna í þessari sök, uppléf-in nót. lit. C. Sýslumadur V. Thórarinsson uppástendur, ad þessari sök verdi af Logþíngis-rettin-um frávísad, nema Sýslumadur G. Ketilsson geti framvísad skriflega begjeríngu Hreggvids um ad ad innstefna henni fyrir Logþíngis-rettinn, og þad því miklu heldur, sem prócessins pag. 19da sýni, ad Hreggvidur hafi fyrir Undir-retti útþrýckilega er-klærad, ad hann eckert vildi sækia þessa sök. Hvad Hra. Amtmanns Vibes Authorísatíón til Sýslu-manns G. Ketilssonar angengur, þá uppástendur Defensor, ad hún álítist af engu gyldi, þar sá fyrri eins vel sem sá sídari hafi uppá egid ord enganu myndugleika haft til ad hösda eina civil-sök á móti Kaupmanni Hjaltalín, sem þessi sr. Defensor uppástendur vidar: ad Sýslumadur G. Ketilsson dæmist til ad betala Kaupmanni Hjaltalín kost og tæríngu til þessa Logþíngis-rettar fyrir ádur umgetna ránga stefnu. Her uppá svarar Hreggvidar Tals-madur: ad hann ecki einasta hafi ætítid sig skyldugann í krapti af Amts-Ordre af 10da Febr. 1796, ad framfylgia sök Hreggvidar med Appelli, þá hann tapad hafdi sínu máli fyrir Undir-retti, heldur þar á ofan hafi Hreggvidur skrifad honum siálfur til, ad hann hafi verid dæmdur í bætur, bedid sinn Tals-

mann

mann að hann mætti óhultur blífa, og (sem Talsmanninum skildist) að lifa eptir Amtsins honum gefinni Resólútión, og fríast frá þeim ídæmdu bótum, og þannig befalar sitt mál í Talsmannsins hendur, sem ei sá annann veg að hjálpa honum, enn að appellera málið. Ansiái nú þessi hái Rettur mig fyrir allt þetta úbesøjet til að framfylgja søkinni, bið eg auðmjúkast um litinn frest til að geta korrespónderað með Hra. Amtmann Vibe her um; nefnt Hreggviðar bref er í Rettinum in Originali framvísað. Her uppá begjera báðir partarnir Rettarins Urskurð, sem skell svoleiðis:

Þar Sýslumaðurinn G. Ketilsson hvørki framvísar Rettinum neina løglega fullmakt frá Hreggviði Jónssyni á Ejríksbúð, til að inustefna hans máli og tala því fyrir þessum Løgþingis-rétti, ei heldur hefir nockra Authorísatión að bera fyrir sig til þessa, því Hra. Amtmanns Vibes bréf til Hreggviðar um að Sýslumaður G. Ketilsson sé honum skickaður til forsvars, og sá af Hreggviðar bréfi til Sýslumannsins hér fyrir Rettinum upplesni póstur, kunna ei að álitast sem Authorísatión og fullmakt að innstefna og tala hans máli fyrir Løgþingis-rétti, svo kann ei Sýslumaður G. Ketilsson á móti Sýslumanns Thórarinssonar próteſti að álitast sem competent Actor í þessari søk, heldur frávísast henni, þar til hann getur framvísað Hregg-

 við-

vidar fullmakt og vidkomandi Yfirvalds Authorísatión til, sem Talsmadur ad framfylgja málinu, því framar, sem prócessins pag. 14 og 19 sýnast ad vitna um Greggvids óvilja til ad halda þessu máli til laga, og miklu heldur laungun til forlíkunar, hvørja hann ei, án sins Talsmanns vilja og vitundar, þori ad inngánga.

Actum ut supra.

S. Stephensen.

NUM. VIII.

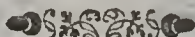
Þann 12ta Júlí s. m. settist í Loaþíngis-rettinn Vice-Løgmadur Grøndal, mætti svo Sýslumadur S. Petursson, og framlagdi Constitútión Hra. Stiptamtmanns O. Stephánssonar af 3ja húius til Sýslumanns S. Peturssonar ad gánga í Rett, sem Actor, vegna Kaupmanns Arna Jónssonar í syrirhafandi søk, uppleſin og áskrifud lit. A. Því nærst framlagdi hann, sem Actor, Contra-stefnu af dató 29da Apr. þ. á., hvar med contrastefnist Sýslumadur V. Thórarinsson, 1) til ad sjá skjøl og Dócúment framløgd í þessu ordamáli, 2) heyra ástædur og 3) ad framfylgja Actórati í adalsøkinni, m. v. sem hún med ser ber. 2) Innstefnist Jón Jónsson hngri á Járngerdarstødum til ad heyra Herads dóm í þessari søk af 16da Júlí 1792, álitinn í fullu gyldi. 3) Stefnist Klausturhaldarinn S. Olafsson ad svo miklu leiti, sem hans nafn kann nefnt verda undir þessarar sakar Actión, sem stefnan vídar medfærir,

upp-

uppleſin nót. lit. B. Sýſlumadur V. Thórarins ſon framlagdi innlegg, hvar inni hann próteſterar, ad Vice-Løgmadur Grøndal dæmi í þeſſari ſøk, þar hann hafi í Yfir-retti ádur dæmt í þeirri ſømu; einnig próteſterar hann ad Sýſlumadur S. Peturſſon verdi ſem Prócúrator antekinn, m. v., ſem þad medførir, uppleſid nót. lit. C. Vídara ſagdiſt Sýſlumadur Thórarinsſon begjera endilegt Interlócútorſum í ſøkinni. En Sýſlumadur S. Peturſſon ſvarar: ad í tilliti til þeſs innſteſnda Excептión á móti ſer ſem Actóri, kunni hann ei annad fram ad føra, enn Stiptamtmannſins conſtitútión, ſem er ó-uppákjærd; ad Sýſlumadur Thórarinsſon vilji excípera Rettinn, fellur því undarlegar, ſem Actóri ſýniſt, ad eptir í innlegginu anførdum grundum verdi allrafeinaſt enginn hæfilegur til ad aſſegja dóm í málinu, má þad því útaf deyja eptir laungum áſetníngi Sýſlumanns V. Thórarinsſonar. Hvad vidvíkur þeirri framkoſtudu áſtædu um Hra. Løgmanns M. Olafſſonar ſkyldu, ad forſkrífa ſøkina, þá er hún Actóri ókunnug og neitaſt, ſem óbevíſud; í ødru tilliti bídur Actor ſig til ad afbevíſa ſídar í ſínu innleggi bædi óſannindi og órímilegheit í því framlagda, ſem allt ſiktar til annarar ſakar. Uppá þad, ſem partarnir hafa framſørt, interlóqverar Retturinn í eptirmiddag. Ut ſupra. Grøndal.

NUM. IX.

Vice-Løgmadur S. Stephenſen ſettiſt í Rettinn, og liet þriſvar upphrópa málspatta úr Nordur- og

Vestur-Lögdæminu, og mætti enginn. Ut supra.

S. Stephensen.

NUM. X.

Sama dags eptirmiddag settist Vice-Lögmadur Gröndal aptur í Rettinn, og afsagdi fylgjandi Interlócútoríum í skammarorda málinu úr Grindavík:

Þad er ad sönnu satt og rétt, ad árid 1795 er fyrir þessa lands Yfir-rétti tracterud og dæmd af mér, Vice-Lögmanni Gröndal, og ödrum, ein grein af þessu svo nefnda Grindavíkur máli; hvör grein ad áhrærdi Lögdags-leggingu Lögmannsins Herra M. Olafssonar, til Kaupmanns Arna Jónssonar, árid 1794, hvörjum Yfir-réttar dómi velnefndur Lögmadur appellerad hefir til Hæsta-réttar, hvar þad mál stendur ennú ókljád; en þared ádurnefnd grein er adal-sökinni, edur orda-málinu millum Kaupmanns A. Jónssonar og bóndans Jóns yngra Jónssonar á Járngérdarstödum harla óvidkomandi, þó hún sé útaf því sprottin, þá álítur Vice-Lögmadur Gröndal sig ad öllu leiti judicem competentem til ad dæma í adal sökinni, jafnvel þó Sýslumadur V. Thórarinsson hafi þarímóti prótesterad, til þess ad fá med vísileingjum enn nú dregid þessa sök um nockra ára tíma. Sama Sýslumanns gjörda Exceptión á

móti

móti Sýslumanni S. Péturssyni, sem Kaupmanns A. Jónssonar af Hans Hávelbornheitum Hra. Stiptamtmanni O. Stephánssyni settum Prócúratóri, álítur einnig Rétturinn ad engu verda, en þarímót tilskyldar, Sýslumann V. Thórarinsson ad svara hér til þessarar sakar, sem framhaldid verdur undir fullkominn dóm.

Sýslumadur V. Thórarinsson appellerar frá þessu Interlócútorió, hvert hann segist vilja sem Rettarneitun uppátala. Actor uppástendur ad søkin hafi sinn framgáng, og ad þetta Appell sikti ecki til annars enn dráttar og lengingar sakarinnar, hvar fyrir hann prótesterar ad Interlócútorium verdi sérskilt útgefid af Rettinum, og ecki fyrr enn med høfud-søkinni, eptir Forordn. af 17da Maí 1690, óskar Rettarins Interlócútorii her uppá, sem fellur svoleidis:

Jafnvel þó Sýslumadur V. Thórarinsson hafi appellerad frá þessu Réttarins Interlócútorio, þá skal adal-søkin engu ad sídur hafa sinn framgáng, undir endilegann dóm, hvørn hann þá sídar, ásamt því Interlócútorió, frá hvørju hann nú appellerad hefir, kann á tilhlýdilegum stad løglega ad áfrýja.

Sýslumadur V. Thórarinsson erklærar her fyrir Rettinum: ad jafnvel þó hann appelleri frá þessu sem því fyrra Interlócútorió, og hafi ser allann sinn Principals rett í ádursøgdu tilfelli af Appelli

forbeholdet, og prótesteri vídari sakarinnar drift ad þessu sinni, svo framleggur hann ennuú eitt innlegg Rettinum til frekari hugleidíngar, af 11ta Júlí nærstl. sem uppleſid uót. lit. D. Þetta innlegg ábrærir Kaupmanns A. Jónssonar burtuveru frá Rettinum, sídan 1793, hvörs vegna Sýslumadurinn krefst þeirra bóta, sem Løgin tilskilja fyrir Udeblivelse; hann uppástendur því nærst, ad Kaupmanns A. Jónssonar Contrastefna verdi dæmd ógyld, m. fl., er þetta innlegg sýnir. Actor svarar: ad hann til útiveru-bóta A. Jónssonar svara skuli, ef Retturinn ecki álítur hans framleggjandi forføll gyldug og antakanleg. Framlagdi svo Actor Sýslumadur Petursson innlegg af 11ta Júlí nærstl., hvar hann demonstrerar sakarinnar upptøk og framgáng, þad uppleſid áteiknast lit. E. Sem fylgiskjøl vid þetta innlegg, framleggur hann undir lit. A Kaupmannanna D. Petersens, C. Fabers og H. Hansens vitnisburd um hvenær Kaupmadur A. Jónsson kom til landsins 1793; undir lit. B Cópíu af innleggi Sýslumanns B. Thórarinssonar í þessari søk, dat. 18da Júlí 1793, og undir lit. C Constitútión fyrir Sýslumann S. Petursson, útgefna af Hra. Stiptamtmanni O. Stephánssyni þann 27da Júní 1795, til ad prócúrera søk Kaupmanns A. Jónssonar. Vídara framlagdi Sýslumadur S. Petursson innlegg af 11ta húíus, sem er andsvar uppá Sýslumanns B. Thórarinssonar innlegg af 18da Júlí 1793, móti Kaupmanni A. Jónssyni, sem uppleſid merkist lit. F. Sídast framleggur hann eitt innlegg af sama dató, sem er hans Paastand mót Sýslumanns

Thór-

Thórarinssonar Prócúrator adgjørdum í þessari sök, og setur hana þannig undir endilegann dóm, med Reservatión af frekara tilsvari ef þörf krefur; upplesid og áskrifad lit. G. Var svo framlagt innlegg undir nafni fyrrum Klausturhaldarans S. Olafssonar af 24da Júní næstl., hvar inni hann uppástendur síns dóms af 16da Júlí 1792 Confirmatión, og ad Sýslumadur V. Thórarinsson dæmist til straffs og sekta fyrir hans innlegg til Løgþíngis-rettarins þann 18da Júlí 1793, þad upplesid merkist lit. H. Meira sagdist Actor ecki hafa ad framsæra síns Principals vegna, og Sýslumadur V. Thórarinsson frá Rettinum advaradur, vill ei framar mæta, hvørs vegna sökin er upptekin til fullkomins dóms.

NUM. XI.

Var upplesin konúngleg allranádugasta Forordníng, af 3ja Júní 1796, um Réttaríns tilbærileg-ann og fliótann framgáng. *ut supra.*

Grøndal.

NUM. XII.

Þann 13da Júlí s. m. settist í Løgþíngis-rettinn Vice-Løgmadur S. Stephensen; mætti svo Sýslumadur Espólín, og frambýdur innlegg til svars uppá Actóris Demonstratión og Paastand. Þeir innstefndu dønsku skipsmenn, og þeirra Prócúrator í heradi þrisvar upphrópadir mæta ecki ne nockurr þeirra vegna;

vegna; ei ad sídur ályktar Retturinn, ad þetta mál ageríst og dæmist eptir framlögdum og framleggjandi skjölum og bevísíngum, eptir bodi Forordn. af 3ja Júní 1796 §. 2. Sýslumanns Espólíns innlegg af dags dató, innihelldur hans forsvar fyrir hans í þessu máli afsagda dómi, med uppástandi, ad hann verdi af þessum Løgþíngis-retti, svo sem á løgum grundadur, stadfestur; og setur til Rettarins álýktunar, hvørt hans mótpartur ecki egi ad betala ser kostnad og ómak sitt, orsakad af ónaudsynlegri Løgþíngisrettar stefnu; innleggid upplesid vót. lit. H. Fullmektugur Actóris refererar sig til þess ádur framlagda innleggs. Málspartar segjast ei hafa meira fram ad færa, er því málid til dóms upptekid.

Actum ut supra. S. Stephensen.

NUM. XIII.

Sama dags eptirmiddag settist í Løgþíngis-rettinn Vice-Løgmadur S. Stephensen, og afsagdi svolátandi dóm í Barsmídar-málinu úr Olafsvík:

Svo er þetta Barsmídar-mál úr Olafsvíkur Hondlunar-stad í Snæfellsness-sýslu vaxid: ad Andrés Gudmundsson útródrarmadur á Sandi frá Bæ í Hrútafirdi, kémur til kauphondlunar edur annara útréttínga í Olafsvík, hvar hann í Kaupmanns-búdinni er af Matrósinum á skipinu Svanen, Niels Knútssyni sleginn og útrekinn, fyrir þad hann lagdi hønd sína á læsta skáps-hurd í búdinni, þar

Þar eptir frammi í gánginum hártogadur af nefndum Níels Knútsyni, og ödrum skips-manni, og Andrési af nálægum qvennmönn-um úr þessara höndum hjálpad. Nú leitar Andrés ad svo búnu heim til hýbýla sinna, en kémur degi sídar aptur í Olafsvík med 2 mönn; þegar skipmenn siá hann þar kom-inn, er kallad saman fólk til hjálpar, ef And-rés máské vildi vekja óróa, edur hefna med-ferdar á sér daginn ádur. Ys og hávadi rís af þessu samankalli; Andrés gétur ecki þess vegna komid fyrir sig ordi, edur rækt erindi sitt, hvört helst sem var; Beykir J. Hvas vill blanda sér sem forlíkunar-manni í sökina, og segir: ad þeir Níels og Andrés skyldu heldur slást eda glíma enn smá-jagast, taldist þessi ei undan, heldur qvadst ecki vera hrædd-ur vid ena Donsku. Andrés fer nú vid svo-búid heim á Sand, en Níels Knútsson læt-ur fyrir fullmektugann, Styrimanninn Jens Petersen Kjergaard, Andrési stefna, ásamt mönnum þeim, er þessi med sér tók af Sandi seinni daginn, fyrir hótanir, ófrid og annad óleyfilegt. Vitnum stefnir Styrimadur og, en fær Arna Björnsson fyrir Nielsar Tals-mann. Andrésar Talsmadur Olafur Björns-son stefnir og vitnum, og þessi bera, þá þíng-ad er í málinu: ad Níels Knútsson hafi sleg-id Andrés med reidu skapi ad fyrra bragdi, fyrir þá sök, ad hann hafi lagt hönd sína á læst-ann skáp; ad hann af Nielsi og ödrum skips-

 manni

manni hafi strax eptir verid hártogadur og honum úr þeirra höndum hjálpad; ad hann segi sig af þeim bitinn; ad blœdt hafi úr hendi hans, og ad hann, þá hann daginn eptir kom, hafi líklega viljad beidast bóta. Sýslumadur Espólín afsegir þann 26ta Nóvembr. 1795 dóm í málinu, í hvörs atqvœdi Niels Knútsson og lagsmenn hans frikennast med öllu, en Andrés Gudmundsson dœmist, ödrum þeim er bróa kynnu vekja vilja, til vidvörunar, ad betala 1 rdl. í málskostnad. Þenna dóm á-frýjar húsbóndi Andrésar Sýslumadur Jón Jónsson, eptir fullmakt honum géfinni af Andrési, med því ad innstefna honum fyrir þenna Lögþingis-rétt, og med innleggi af 26ta Júní þ. á. uppástendur vegna Andrésar, ad Matrósinn Niels Knudsen dœmist fyrir frum-hlaup til Andrésar Gudmundssonar, högg og hárgrip, samt ránga máls-hýfing, og hans sambjón Hans Jørgen Lyng, eptir atvikum; Styrimadur Jens Petersen Kjergaard straff-ist fyrir sína grófu stefnu, sem hann ei gat be-vísad, og hann ásamt Arna Bjørnssyni fyr-ir framgánas-máta í máli þessu; Sýslumanns Espólins ofhardur dómur yfir Andrési verdi upphafinn, og Dómarinn skyldadur ad betala honum kost og tœringu samt máls-kostnad. Sýslumadur Espólín hefir leitast vid í inn-leggi af 13da þ. m. ad styrkja sinn dóm med því, ad uppástanda, ad ei se bevísad, í hvör-ju skyni Andrés hafi komid í Kaupstadinn;

ad

ad hann hafi gengid leyfislaust inn í framandi manna hús; ad sá af Andrési snortni skápur hafi ei verid í krambúdinni, heldur í Kaupmanns-stofunni; ad Andrés ei hafi bevísad, ad hann hafi í sídara sinn komid til ad leita bóta, heldur med sinni komu géfid orsök til ófridar; krefst því ad sinn dómur stadfestur verdi, og sér betalist af stefnandanum ómak sitt og kostnadur til þessa Logþingis.

Af eydfestum vitnisburdum í héradi, finnur þessi Logþingis-réttur þad óefandi, ad Andrés Gudmundsson er í engu ófridar-skyni kominn í Olafsvíkur Hondlunar-stad, ecki heldur þar kominn, ad fyrra bragdi vakid minnsta óróa, heldur med ollu saklaus, mætt hoggi af Matrósinum Niels Knútssyni, og hárgripi af honum og hans sampjón Hans Jørgen Lyng. Ecki sier Rétturinn heldur neina rokſemd af Hérads prócessinum til ad álíta Andrésar ferd af Sandi í Olafsvík seinni daginn, í odrum tilgángi gjorda, enn ad leita bóta, fyrir honum sýnt íllvirki, og **dæmir því rétt ad vera:**

Ad Matrósinn Niels Knútsson, sem ár 1795 fór med skipinu Svanen, skal fyrir hogg og hártog vid Andrés Gudmundsson á Bæ í Hrútafirdi, betala þessum þrenn sex lód sylfurs,

eptir Nl. 6--7--8, en hans sambjóni Hans Jorgen Lyng kaun ei af þessum Rétti ad dæmast, þar hann ei ermed stefnu fyrir hann kalladur. Sýslumadur Espólín skal og betala nefndum Andrési í kost, tæríngu og málskostnad 6 rdli Cour., fyrir honum orsakada innstefníngu á Héradsdóminum, sem hérmed af þessum Logþíngis-rétti er upphafinn, sem ógrundadur. Somuleidis betali og Stýrimadur Jens Petersen Kjergaard og Talsmadurinn Arni Bjornsson á Holti í Snæfellsnessýslu, sem ecki mættu í fyrra, né sendu logleg forfoll, einn fyrir báda og bádir fyrir einn, 6 lód sylfurs til Logréttunnar vidurhalds, eptir Rescript. af 28da Apr. 1784. Allt þad idæmda ad betalast innan 6 vikna, frá þessa dóms loglegri auglýsíngu, undir adfør eptir logum.

Sýslumadur Espólín acqviesceerar vid Dóminn. Actum ut supra.

S. Stephensen.

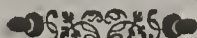
NUM.

NUM. XIV.

Þann 15da Júlí s. m. sertist f. Lögþíngis-rettinn Vice-lögmadur G. r ø n d a l, og afsagdi fylgjandi Dóm í því svo kallada G r i n d a v í k u r-máli:

Uppruni og addragandi þessa Grindavíkur máls er þanninn vaxinn: ad bóndinn Jón yngri Jónsson á Járngerdarstødum, bidur bréfleaa, þann 21ta Janúarí 1792, Kaupmann Arna Jónsson, þá verandi í Grindavík, ad lána sér hálfa tunnu rúgs og hálfa tunnu af hafurgrjónum. Þetta hvorutveggja afhendir Kaupmadur Arni vinnumanni Jóns, en eptir 2 daga, nefnilega: þann 23ja s. m. kémur bóndinn Jón sjálfur med grjónin, og vill skila þeim aptur, sem ónýtum, en Kaupmadur neitar vid þeim, ad taka, nema rúghálftunnan fylgi med, uppá hvorja Jón segir ad vanti eina skeppu, lýsir í votta vidurvist, og eptir þeirra eidsvornum framburdi, Kaupmann Arna þjóf, og hellir svo grjónunum nidur utan búdar í sandinn. Af þessum nidurhelltu grjónum, tekur Kaupmadur Arni próf, í nærveru 2ja vitna Gudmundar Olafssonar og Páls Haldórssonar, og lætur þá forsigla þad med þeirra signetum. Nóttina eptir kémur Jón, og tekur aptur grjónin, sem hann hafdi nidurhellt, og flytur þau heim ad Járngérdarstødum. Þann 25ta s. m. tilbýdur Kaupmadur Arni, Jóni forlíkun, ef

 hann

hann vilji beidast fyrirgefníngar, á þeim sér gefnu skammar-ordum, og borga þaradauk 10 rdlr; þetta gjörir Kaupmadur skriflega, en Jón svarar til þess engu, hvorsvegna Kaupmadur Arni bidur Sýslumanninn S. Pétursson ad innstefna þeim vitnum, sem vid vóru stödd ord og breytni Jóns þann 23ja Janúarí, á Höndlunarstadnum til þess 9da Júní s. á., til ad bera þad þau vissu, þessu máli til upplýsíngar. Med somu stefnu bad hann stefnast mætti bóndinn Jón ýngri á Járngérdarstödum til ad forsvara ord sín og athafnir vid sig í þessu máli. En Sýslumadur Sigurdur qvadst ei, vegna sjúkleika síns, kunna ad gégna því, fyrrenn þann 28da Júlí, en þenna drátt þykist ei Kaupmadur þolad géta, vegna þess, ad vitnin, sem vóru adkomandi sjómenn, mundu þá vids. vegar verda komin heim til sín, og bidur þess vegna Stiptamtmanninn Hra. O. Stephánsson ad setja fyrrum Klausturhaldara Sigurd Olafsson á Stórahólmi til Dómara í stad Sýslumanns S. Péturssonar, hvad og honum verdur eptirlátid. Bóndinn Jón Jónsson á Járngérdarstödum kontra-stefnir Kaupmanni Arna, þann 15da Maí 1792, til þess 9da Júní nærst eptir, fyrir þad hann hafi veitt sér yfirgáng og jardvarp, þegar hann vildi apturskila þeim skémdu vorum; en þaramóti stefnir Kaupmadur Arni Jónsson bædi Jóni bónda ýngra og vitnunum med Aptans-kresti, til Járngérdarstada á þann 14da Júlí 1792,

1792, hvar Jón ad sonnu mætir, en vill engu til málsins svara fyrri enn þann 28da Júlí; engu ad sídur assegir Sigurdur Olafsson, þann 16da Júlí 1792 svolátandi Dóm í þessu máli: ad Jón skuli borga Kaupmanni Arna, eptir losordi, þær vorur, sem hann medtók, med 2ur vættum af gódum Kaupmanns-fiski, edur 6 rdlm 48 ßm., láta úti 30 rdli Cour. fyrir Kaupmanninum gefin skammar-ord, borga í málskostnad 6 rdli, og til fátækra í sveitinni 51 ß. innan 6 vikna frá Dómsins dató. Jón appellerar og stefnir Kaupmanni Arna til Logþíngis-réttar í Júlí mánudi 1793; en þared Kaupmadurinn reisti utan árid 1792, og kom ei aptur hingad til lands, fyrr enn í Júlis 1793, svo fékk hann ei þessa stefnu ad sjá, fyrr enn þann 12ta s. m. og gat ei komist til Alþíngis þad ár, þar hann hafdi kondnglegri Hondlun ad gegna á Eyrarbacka. A þessa árs Logþíngi mætti Sýslumadur V. Thórarinsson, bóndans Jóns vegna, en þar Kaupmadur Arni kémur ei þángad, edur nockurr hans vegna, leggst honum Logdagur til Logþíngisins árid 1794. Þetta ár sendir Kaupmadur Arni Jónsson eitt innlegg til Réttarins, hvört Sýslumadur Vigfús þá prótesterar ad upplesid verdi, fyrr enn Kaupmadur hafi sannad sín fyrra árs forfoll. Þessum sídstnefnda verdur nú aptur af réttinum lagdur Logdagur til Alþíngis 1795, og bidur hann þvi Hra. Stiptamtmanninn O. Stephánsson

inn

um Constitútión fyrir Sýslumann S. Péturs-son til ad taka ad sér málsstad sinn, hvört þá og einnig med því áformi kémur til Lög-þíngisins ad halda. uppi svorum Kaupmanns Arna Jónssonar. Enn þared Sýslumadur V. Thórarinsson hafdi til þessa árs Yfir-réttar innstefnt Lögdags-leggíngu Lögmanns M. Olafssonar í þessu máli, sem gengin var ár-inu ádur, svo hrærdi Sýslumadur Vigfús ecket vid adalmálinu árid 1795, og ecki held-ur árid 1796, jafnvel þó Sýslumadur S. Péturssson, kæmi þá og á Lögþíngid, til ad gégna Kaupmanns Arna máli, ef vid því yrdi hrært, hvad þó ecki skédi. Kaupmadur Arni kontra-stefnir því Sýslumanni V. Thór-arinssyni þann 29da Apr. 1797, til ad fram-halda adal-sókinni fyrir Lögþínginu, sama ár, heyra Hérads-dóminn stadfestann, og þola dóm til straffs og sekta fyrir gésin óqvædis-ord í innleggi fyrir Lögþíngis-réttinum þann 18dà Júlí 1793. Sýslumadur Vigfús mætir einnig, og í innleggi af 11ta þ. m. gjörir ex-ceptión 1.) ámóti Vice-lögmanni Grøndal, ad dæma nú í þessu máli, þar hann fyrir Yfir-réttinum árid 1795, hafi med ödrum afsaat Dóm yfir Lögdagsleggíngu Lögmanns M. Olafssonar til Kaupmanns Arna árid 1794, hvorjum Dómi sídstnefndur Lögmadur appeller-ad hafi til Hæsta-réttar. 2.) Móti Sýslu-manni S. Péturssyni, ad hann, sem sá rétti Dómari þessa máls frá því fyrsta í héradi, kunni

kunni ei að sækja sök Kaupmanns Arna fyrir þessum Rétti. Báðar þessar Exceptíóner hefir Rétturinn málið ógyldar, en Sýslumaður V. Thórarinsson appellerar frá því Interlócútorió, móti hverju appelli Sýslumaður Sigurður próteskerar, sem ólögmætu, og óskar að málið hafi framgáng, hvað og var af Réttinum eptirlátið. Sýslumaður Vigfús framlagði því næst innlegg af 11ta s. m. með hverju hann vill sannað hafa, að Kaupmaður Arni Jónsson einúngis sé skuld í því, að þetta mál hafi dregið verið svo mörg ár, en aldrei í því Dómur fallið, biður því að Kaupmanusins contra-stefna verði álitin, sem ógyld, samt sér og bóndanum Jóni tildæmdir 30 rdlr. Með innleggi af sama dató, vill Sýslumaður S. Pétursson leiða rökseindir til þess, að það sé einasta Sýslumaður V. Thórarinsson, sem hafi undandregið, að málinu yrði framhaldið fyrir Lögþíngis-réttinum og dæmt, en ecki Kaupmaður Arni, hverju til styrkíngar hann framleggur vitnisburð Kaupmanna D. C. Pétersens, C. Fabers og H. Hansens útgéfinn 17da Júní 1795, hvaraf sést: að Kaupmaður Arni Jónsson ecki kom hingað til lands árið 1793, fyrr enn þann 10da Júlí, síðan hafi Arni árlega mætt, nefnilega árið 1794, þá hann sendi innlegg til Réttarins, og árin 1795 og 1796 við sinn constitúeraða Talsmann, þángað til hann contra-stefndi Sýslumanni Vigfúsa þann 29da

Apr. þ. á. til ad framhalda málinu undir fullkominn Dóm. Þann ákjæru-póst stefnunnar, sem áhrærir innlegg Sýslumanns V. Thórarinssonar af 18da Júli 1793, leitast Sýslumadur S. Péturson vid ad sanna med sínu ødru innleggi, af 11ta sídstlidna, hvarí hann upptelur og útleggur þau grófustu skammar-yrdi, í móti Kaupmanni Arna, sem eru: 1.) Ræningi, 2.) Manntetur, 3.) Mángari, 4.) Rúgari, 5.) Þjófur, 6.) Tukthús-limur. Loksins framleggur Sýslumadur S. Pétursson undir sama datô eitt innlegg, hvarí hann kreffst ad: 1) Hérads-dómurinn af 16da Júli 1792 verdi álitinn í fullu gyldi. 2.) Ad Sýslumadur V. Thórarinsson, sem í 3 ár hefir forsómad søkina, svari rentum í somu tíd af þeim 42 rdlm. 48 ßm. sem Jón var tildæmdur í héradi úti ad láta. 3.) Ad hann verdi mulcteradur fyrir þad, ad hann hafi spillt sins Principals rétti. 4.) Ad innleggid af 18da Júli 1793, verdi mortificerad. 5.) Ad Sýslumadur V. Thórarinsson múlcteríst fyrir þad sama. 6.) Ad hann svari málskostnadi til þessa Logþingis, samt Prócúrator-launum fyrir árin 1795 og 1796. 7.) Ad hann verdi álitinn um tíma, sem óhæfilegur Prócúrator. 8.) Bidur hann Rétturinn vilji adgæta: hvort Sýslumadur Vigfús ei svara egi frekari straff-bótum fyrir gjorvalla hans actión í þessu máli. Amóti þessum 3 innleggjum hefir Sýslumadur V. Thór-

Thórarinsson, advaradur frá Réttinum, engu svara viljad. Af þessum beggja málspartanna framfærdu roksemdum, sem Rétturinn hefir náqvæmlega yfirvegad, þykir honum, sem einkanlega sé hér adgætsluverdt, hvørr ad verid hafi skuld þarí, ad þetta mál um svo mørg ár hefir engann framgáng fengid, og sjest þá, ad Kaupmadur Arni Jónsson ei kunni ad koma fyrir Logþíngis-réttinn árid 1793, sem sannad er med vitnis-burdi Kaupmanns Petersens og 2ja annara þarum, dat. 17da Júní 1795, en árid 1794 er ei þetta mál nefnt á nafn af Actóre, fyrr enn þann 16da Júlí, þá Kaupmadur Arni lætur framleggja eitt innlegg, hvørju sídar verdur frávísad, vegna þess hann ei hefdi sannad sin fyrra árs forfoll. Honum leggst því aptur Logdagur af Logmanni M. Olafssyni, hvørri Logdags-legging Sýslumadur Vigfús appellerar til Yfir-réttarins, sem dæmir í þessari adal-sakarinnar grein árid 1795, en — þeim dómi appellerar Logmadur Magnús til Hærsta-réttar, hvar þad mál enn nú stendur óafgjørt. Kaupmanns Arna Prócúrator Sýslumadur S. Pétursson kom til Logþíngisins þetta ár, nefnilega 1795, og eins 1796, í þeirri von, ad adal-sokinni yrdi framfylgt af Sýslumanni Vigfúsi, en þá var hún ecki nefnd á nafn af honum, þar hann mun verid hafa þeirrar meiníngar: ad adal-sokin ecki kynni fyrir ad takast né dæmast fyrir Logþíngis-rétti, med-

an Løgdagsleggíngar-málid, hvörju útúr adal-sokinni var appellerad til Hæsta-réttar, ei væri þar úrkljád; af hvörju audsjed er: ad Sýslumadur V. Thórarinsson hefir med þessari gleymsku sinni og hirdulausum drætti spillt málesni og rétti böndans Jóns yngra á Járngérdarstødum, sem hann í fyrstu þóktist hafa til Kaupmanns Arna Jónssonar, og sokin þess vegna fyrir Sýslumann Vigfús ofgomul ordin til, ad sækja hána framar. Hvad vidvíkur því ósæmilega innleggi Sýslumanns Vigfúsar af 18da Júlí 1793 móti Kaupmanni Arna Jónssyni, þá hefir sídstnefndur Sýslumadur í engu sókt ad fegra þad fyrir þessum Rétti, jafnvel þó þad innihaldi ósorsvaranleg, optlega itrekud, en aldrei bevísud skammar-yrdi og sneidingarámóti Kaupmanninum. Ad þessu ollu athugudu dæmist rétt ad vera:

Ad Sýslumadur V. Thórarinsson skuli øldúngis tapad hafa frekari sókn í þessu Grindavíkur-máli, hvart Hérads-dómurinn af 16da Júlí 1792, standi í fullum krapti, en fyrir Kaupmanni Arna Jónssyni valin óbevísud skammar-yrdi og sneidingar í innleggi af 18da Júlí 1793, borgi hann honum 10 rdli, og sé þad innlegg hérmed

ad

ad ollu leiti mortificerad, og komi aldrei Kaupmanninum Arna Jónssyni til minnsta æru-hneckirs edur skada. Fyrir órádvanda sókn þessa máls borgi Sýslumadur Vígfús til Justits-kassans 1 rd., og ad ollu leiti haldi sér frá frekari Prócúrator-afskiptum í þessari sök. J málskostnad borgar hann til Contra-stefnándans 6 rdli courant. Þessum Dómi byrjar Sýslumanni V. Thórarinssyni ad hafa fullnægt innan 6 vikna frá því hann er honum loglega birtur, edur ad odrum kosti, þola adfør og Execútión eptir logum.

Frá þessum Logþingis-dómi appellerar Sýslumadur V. Thórarinsson, sín og bóndans Jóns Jónssonar vegna, og leggur í Réttinn 2 rdli. courant, begjerandi processinn beskrifadann innan Laga-termins. Ut supra.

Grøndal.

NUM. XV.

Þann 19da Júlí vóru til stadar í Logþingis-réttinum Herrar Stiptamtmadur O. Stephánsson, Amtmadur S. Thórarinsson og Amtmadur Vibe, Hrar. Vice-logmenn S. Stephensen og B. Grøndal, Landfógeti Finne,

og adrir til ſtadarverandi kongel. Betjente. Lét ſvo Hrg. Stiptamtmadur O. Stephánsſon uppleſa eptirfylgjandi:

1.)

Christian den Syvende af Guds Naade, Konge ꝛc. Vor ſynderlige Bevaagenhed! Eſterſom Du Os elſkelig Biſkop Stephenſen hos Os allerunderdanigſt haver anholdt om, at Holums Bogtrykkerie maa beholde dets gamle Rettigheder, og Vi, af den Os elſkelig Stiftbefalingsmand Ole Stephenſens og den conſtituerede Stiftprovſt Hr. Marcus Magnusſens i den Anledning afgivne Erklæring, allernaadigſt have erfaret, at det Hrappsøiſke Bogtrykkerie nu ved det nyelig oprettede Land-Oplysnings Selſkabs kraftige Underſtøttelſe, er ſat paa den Fod, at det kan udgive og allerede har begyndt at udgive, for Landet ſaa uundværlige ſom opbyggelige Bøger i theologiſke og flere Videnſkaber, ſom det i lang Tid, til det Almindeliges ſtørſte Skade, har ſavnet fra det eeneſte i Landet nu for Tiden hvilende Holums Bogtrykkerie; Saa give Vi Eder hermed tilkjende: at Vi allernaadigſt ville have faſtſat, at bemældte Bogtrykkerie, (det ſydevlandſke fra Hrappsøe og

Ho-

Holums Bogtrykkerie) herefter skal være albeles uafhængige af hinanden, saaledes, at ethvert har lige Ret til at forlægge og trykke Bøger i alle Sprog og Videnskaber, dog ethvers Forlags Rettighed til de fra samme udgivne, eller herefter udgivende Bøger ufor krænket, saa længe et af disse formaaer at besørge nye Oplage. Derefter I Eder have at rette, og Vedkommende slig til Efterretning at tilkjendegive. Befalende Eder Gud! Skrevet udi Vores Kongel. Residents-Stad Kjøbenhavn, den 28de Apr. 1797.

Efter Hans Kongelige Majestæts allernaadigste Befaling

C. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejersen.

Til

Stiftbefallingsmand Ole Stephensen, Biskop Sivert Stephensen, og Biskoppen over Skalholt Stift, angaaende at det Hrappsøiske Bogtrykkerie og det Holumske herefter skal være uafhængige af hinanden, m. v.

2.)

Under 9de Novembr. 1796 har det allernaadigst behaget Hans Majestæt at resolvere saaledes:

„Den Contribution, som efter Resolu„tion af 20de Martii 1759, hidtil har væ„ret erlagt af Jordegodset i Island til „Tugthuset sammestæds, kan i Folge Vo„res under 13de Martii 1793 givne Til„sagn, nu, da denne Stiftelses-Kasse, ef„ter Vor Stiftamtmand Stephensens Op„givende, er kommen i den Stand, at den „kan bære sine Udgivter, ophøre, saavidt „Vores Gods- og andet Proprietair- samt „Selvejer-Gods angaaer, fra indeværende „Aars Udgang, og saa længe Stiftelsen kan „undvære denne Indtægt; dog at den Ind„komst, som bemældte Stiftelse hidtil har „havt af Sagefaldet, fragaaer for bestan„dig, hvorimod den forbeholdes de ved Vo„res Rescript af 4de April 1772 dertil „skjenkede Lejermaals-Boder."

Hvilken Hans Kongelige Majestæts allernaadigste Resolution herved almindelig bekjendtgjøres.

Øxeraae Laugting, den 19de Julii 1797.

O. Stephensen.

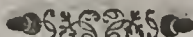
3.)

Bekjendtgjøres herved: At paa Aase og Snausa Strandbredde inden Vester-Skaftefjelds Syssel, er af Søen opkastet et Skibs-Skrog i 2de Dele, hvilkets Navn har været Thomas, ført af Skipper Thomas Thurnell, udgaaet fra Grenopond in Newfoundland, den 28de Octobr. 1796, og bestemt til Poole i Engelland, da tillige med Skibs-Skroget ere nogle Tønder, indeholdende søeblandet Tran og røde Bær, hvoraf Saften skal være udperset, opdrevne, samt endeel ledige Tønder og Foustagier, saavelsom Skibs-Redskaber; Thi indkaldes herved Ejermanden af bemældte Skib, eller hans Fuldmægtig, inden Aar og Dag, efter at denne Proclamation er ved de altonaiske Tidender bekjendtgjort, at indfinde sig hos mig, for at legitimere sin Ejendoms-Ret til bemældte Skibsvrag og Gods, da samme i vidrig Fald bliver behandlet, som Hans Kongelige Majestæts Regale i Følge N. L. 4—4—4, Forordningerne af 20de Maji 1595 og 21de Martii 1705, samt den kongelige Resolution af 30te Januarii 1742 og Placaten af 4de Maji 1778.

Øxeraae Laugting, den 14de Julii 1797.

D. Stephensen.

Derefter lod Herr Landfoged Finne oplæse følgende:

1.) Liste, paa de i Island udestaaende Restancer til Jordebogs-Kassen af kongel. Forpagtnings og andre derhenhørende Afgifter. Dat. 18de Julii 1797.
2.) Specification og Beregning for Aar 1797 over Sysselernes Forpagtnings Afgifter i Island, uforandrede og ligesom de befandtes anførte i den saa kaldede Special Jordebog af 1717, der siden aarlig, ligesom en Matrikel er bleven fremlagt. Dat. 3die Maji 1797.
3.) Forklaring og Beregning for Aar 1797, over Klosternes Forpagtnings Afgifter i Island, i Følge den saa kaldede Special Jordebog.
4.) Forklaring og Beregning for Aar 1797 over Ombuds-Jordernes Forpagtnings Afgifter i Island, i Følge den saa kaldede Special Jordebog. a.) Ligesom de vare paabudne og accorderede Aar 1717, og b.) Den Affælding eller Forandring, som siden allernaadigst er bleven accorderet, hvorefter indeværende Aar svares og anføres. Dat. 1te Maji 1797.

Derefter bleve af Herr Stiftamtmanden opbudne Lundøe, Klostertunge, Borgerfjords og Middals Parter til Bortforpagtning paa Livstid paa følgende

Conditioner:

1.) Forpagtningen opbydes og bortforpagtes paa Livstid imod den sædvanlige aarlige

lige Afgifts Svarelse i rette Tid til den kongel. Kasse, af Beløb 4 rdlr. 66 ß. Cour. og Laugtingskriver-Løn 54 ß.

2.) Den Høistbydende stiller strax ved Tilslaget, til Amtmanden en antagelig Caution i Jordegods for Afgiftens aarlige Svarelse, og Forpagtningens tilbørlige Administration.

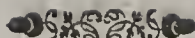
3.) Fæste, paa hvilken frit Bud kan skee, erlægges strax ved Tilslaget i rede Penge til Landfogden.

4.) Tilslaget skeer i Følge Forordn. af 15 April 1776, paa det kongel. Rentekammers forventende Approbation, da den Høistbydende imidlertid under sin Haand og Segl udstæder Revers til Amtmanden, at han vil opfylde disse Conditioner, efter hvilke han da strax i Følge høistbemældte Forordning, bliver ad Interim sat i Besiddelse af samme.

5.) Den, som gjør det høieste Bud, kan, naar Tilslaget er skeet, ikke fragaae samme.

6.) I øvrigt retter Forpagteren sig ved Forpagtningen og dens Administration i alle Maader efter Landsloven, og de, om de kongelige Forpagtninger, udgangne Anordninger og Befalinger.

Paa foranførte Conditioner bleve Lundøe, Klostertunge, Borgerfjords- og Middals-Parter tilslagne Herr Vice-Laugmand S. Stephensen som høistbydendende paa Livstid, for sædvanlig Afgift, og 1 rdlr. i Fæste.

Videre bekjendtgjorte Herr Stiftamtmanden: at de saa kaldede Skoger- og Merker-Egne, som afgl. Præst John Halvdansen har havt i Forpagtning, komme til Opbud paa næstholdende Laugting 1798, paa Rentekammerets forventende Approbation.

Blev saa offentlig af Herr Landfoged Finne efterspurgt: om nogle forbrudte Boesloder, arveløst Gods, strandede Skibe, eller confisqveret Gods for forbuden Handel, for næstafvigte Aar, ere Hans Kongelige Majestæt tilfaldne? hvortil de nærværende kongelige Betjenter svarede samtligen: Nej!

NUM. XVI.

Eptirskrifadar Vogreklsyhsingar vóru upplesnar: 1.)

Hérmed lýsist Vogrekum á nærstlidnu og innieverandi ári í Austur-skaptafells-sýslu uppdrifnum, nefnilega: Á Stafafells kirkju fjöru: eitt litid Skipsflak, 4ar. álnir fyrir þann breida enda, en 1 alin fyrir þann mjórra. Á Flateyjar bóndaeignar fjöru: Hástocks-partur 6 álnir á leingd, med 3ur noglum í. Á Sævarhóla bóndaeignar fjörn: eitt Bord 6 álnir á leingd. Á Breidabólstadar bóndaeignarfjöru: Hástocks-partur 5 álnir á leingd, med 2ur járn-noglum. Á Tvískerja bóndaeignarfjöru: einn Eikarbiti 12 álna lángur. Á Sandfells kirkju-fjöru: ein Tunna med lýsi, á hvorri

ecki

ecki fást nockurt víst mark. Á Svinafells-bóndaeignar-fioru: nockur Bordabrot, med smá-saum í. Á Skaptafells Kóngs-jardar-fioru; eitt Mastur-tré 24ra álna lángt á hvorju vóru 2 járnspángir; og fyrir utan þetta, hefir hér vída upprekid nockud af þeim svo kølludu Sykur-reyrs-staungum.

Hoffelli þann 26ta Júní 1797.

J. Helgason.

2.)

Lýsist Vogreki uppdrifnu á Ragneidarstada fioru, 12 álna laungu, nockud digru, nær því ferkøntudu tré, med gati ígégnum annann þess enda Oddgeirshólum þann 8da Júlí 1797.

S. Finnsson.

NUM. XVII.

Fylgjandi Próclamata vóru upplesin:

1.)

Þann 1ta Octóbr. sídstlidna burtkalladist sá háaldradi Guds madur Síra Gunnlaugur Snorrason, sem var til uppheldis hjá syni sínum Prestinum Síra Gísla Gunnlaugssyni á Kirkjubóli; hans eptirlátnu lítilsiorlegu fémunir, nefnilega: 10 hundrada jardarpartur án kúgylda, virdtur fyrir 40 rdli courant, og sárlítid af gomlum ígángsfotum virdtum fyrir 9 rdli, gjorir ei stórt yfir hans anstændugann og billega ansærdann útfarar-kostnad. Þó gefst þad

hérmed til vitundar í þessa árs Logþíngisbók, med advørun svovel til Erfingja, ef þeir vilja ná til nockurs af þessum ríngu fémunum, edur gánga frá arfi og gjaldi, sem þeirra, ef nockrir eru, sem eitthvørt skulda-tilkall þykjast ega til þessa Sterfbús, og loksins þeirra, er þvi hefdu átt nockud ad gjalda, ad sérhvørr þessara, hafi þad logmætt innsendt til mín ad Vatnsfirdi vid Isafjørd innan árs og dags frá þessu Públicatións-Dató, þá hvørr og einn skal medtaka, þad honum eptir løgum og billegheitum ber.

Vatnsfirdi þann 30ta Júní 1797.

G. Sveinsson.

2.)

Med því fyrrum Sýslumadur í Nordursýslu Bjørn Thómasson er þann 2ann Oct. f. á. fyrir tímanlegann dauda burtkalladur, og hans eptirlátna Sterfbú er þar eptir af mér, sem Skiptiforvaltara tekid undir loglega medhøndlun; svo innkallast hérmed allir, svovel skuldaheimtumenn, sem skuldunautar í búid, til, innan árs og dags frá þessa Próclamatis auglýsingu fyrir Logþínginu, ad mæta hjá mér, sem Skiptiforvaltara, þeir fyrri til ad lýsa, og med logmætum gognum ad sanna, sínar skuldaheimtur í búid, og þeir sídari, til ad gjalda, þad þeir til búsins skyldugir eru; þá sérhvørr vid skiptisins endilegu lok, sem undir eins og þetta Próclama er útrunnid, verd-

ur

ur fyrirtekid, skal ødlast Hann Rétt, honum tilkémur, eptir Løgum og Forordningum. Mø..uvallá-Klaustri Hann 28da Júni 1797.

S. Thórarinsson.

Eptirfylgjandi Stefna var í Løgþingis-réttinum upplesin og prótócollerud:

Tilforordnede udi Kiøbenhavns Hof- og Stads-Ret, giøre vitterligt: at i allerunderdanigst Følge af Hans Kongel. Majts. allernaadigste Bevilling, saaledes lydende: „Vi Christian den Syvende, af Guds „Naade Konge til Danmark og Norge, „de Venders og Gothers, Hertug i „Slesvig, Holsteen, Stormarn, Dyt„merſken og Oldenborg, giøre alle vit„terligt: at eftersom Commissarierne, i af„gangne Capitain Augustinus Meldals „Enkes, Frue Anna Dorothea Thunes „Stervboe, Os elſkelige Hans Leganger „Wexelsen, administrerende Directeur ved „Vor Grönlandske Handel, og Secretair „ved den Islandske og Finmarkske Han„dels Realisations Commission, og Peter „Møller, Vor Cancellie Secretair og Se„cretair ved Protocollen i Vor Højeste-Ret, „for Os allerunderdanigst have andraget, „at de under Behandlingen af dette Boe, „have bragt i Erfaring, at samme tilkom-

„met

„mer 2de betydelige Fordringer, hvor for
„intet Beviis findes blandt Boets dem fra
„Skifte-Retten i Island tilsendte Docu-
„menter, nemlig: 1) Efter en Pante-Obli-
„gation udstædt af Hof-Agent Peter Raas-
„bøll i Christiansund den 2den Januarii
„1783 paa 1000 Rdlr., og 2.) efter en
„Revers, udstædt den 4de Octobr. 1784
„af Alexander Friedlieb & Compagnie i
„Trondhjem paa den Summa 1000 Rdlr.
„I hvilken Anledning de have tilskrevet disse
„Debitorer, som i Svar herpaa have til-
„staaet, at Gjelden endnu staaer ubetalt
„hos dem, samt at der af bemeldte Pante
„Obligationer ei heller er krævet Renter
„siden Begyndelsen af Aaret 1792, hvor-
„fore Supplicanterne formene, at disse Obli-
„gationer enten maae være forkomne, eller kom-
„ne i urette Hænder. Da ville Vi, i An-
„ledning af bemeldte Skifte-Commissariers
„herhos allerunderdanigst gjorte Ansøgning
„og Begjæring allernaadigst have bevilget
„og tilladt, saaog hermed bevilge og tillade:
„at de ved Stævning til Kjøbenhavns
„Hof- og Stads-Ret, som skal læses ved
„Retterne i Island, samt 3de Gange ind-
„føres i de Kjøbenhavnske Berlingske
„Tidender, Adresse-Contoirets Efterret-
„ninger, saavelsom den Altonaiske Mer-
„cur, maae med Aar og Dags Varsel
„indkalde alle dem, som maatte have for-
„be-

„ bemeldte 2de Gjelds-Beviser i Hænde, eller
„ formene sig at have nogen Ret der til,
„ dermed at fremkomme, og samme eller
„ deres formeentlige Ret, inden forskrevne
„ Tids Forløb, at anmælde og beviisliggjø-
„ re, men om ingen inden bemældte Tids
„ Forløb skulle mælde sig dermed, maa der
„ paa samme erholdes Mortifications Dom.
„ Hvorefter de Vedkommende sig allerun-
„ derdanigst have at rette og for Skade at
„ tage Vare. Givet i Vor Kongel. Resi-
„ dents-Stad Kjøbenhavn, den 22de Julii
„ 1796. **Under vort Signet.**

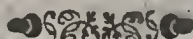
(L. S)

„ Efter Hans Kongel. Majts. allernaadigste
„ Befaling.

„ **Brandt.**

„ Schow. Colbjørnsen. Rejersen."

Og efter Begjæring af bemeldte Secretairer **Wexelsen** og **Møller**, som Skifte-Commissarier i bemeldte Sterv-boe paa dets vegne bliver hermed saaledes med Aar og Dags Varsel indkaldte alle dem, som maatte have bemeldte Gjelds-Beviser i Hænde dermed at fremkomme, samt deres formeentlige Ret dertil at anmelde og beviisliggjøre for os udi **Kjøbenhavns** Hof- og Stads-Ret næste Mandag efter eet Aar og Dags Forløb at regne fra denne Stævnings sidste Bekjendtgjørelse i berørte Aviser, men om ingen skulde melde sig dermed, vil de forvænte og paastaae samme ved

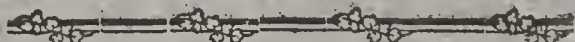
Dom mortificerede og kjendte ugyldige at være, hvor de endog maatte findes; skulde, imod Forinodning, nogen dermed melde sig, vil Citanterne have Sterbboets Ret reserveret i alle Tilfælde, alt efter nærmere Deduction og Paastand.

Kjøbenhavn, den 30te Julii 1796.

Dets til Bekræftelse under Hof- og Stads-Rettens Segl og Justits Secretærens Underskrift.

(L. S.)

F. Horn.

Eptirfylgjandi Bréf og Kaupbréfingar vóru fyrir Løgþíngis-réttinum upplesnar Annó 1797.

1. Affalsbréf Prestsins Sira Bjarna Péturssonar á Hrafnkelsstødum í Gardi innan Gullbríngu-sýslu, 20 hundr. med einu kúgyldi til Mr. Sigurdar Arnasonar fyrir 120 rdli. courant, dat. 1 Sept. 1795.

2. Affalsbréf Gudrúnar Jónsdóttur á 2 hundr. 60 áln. í Arnarholts hjáleigu Breckú á Kjalarnesi til Mr. Brinjúlfs Einarssonar fyrir

fyrir 15 rdli. courant, daterad 21 Decembr. 1796.

3. Affalsbréf Logréttumanns Hannesar Jónssonar á jördunni Skipum innan Arness-sýslu 23 hundr. 80 áln. ad dýrleika med 2 kúgl. til bóndans Jóns Simonssonar fyrir 218 rdli 90 ß., dat. 26 Sept. 1796.

4. Köngl. Confirmatión uppá Testament Prestsins Sira Jóns Hálfdánssonar og hans konu Mad. Þorbjargar Sigurdardottur, ad hvort þeirra, sem lengur lifir behaldi þess afdauda eptirlátnu fémunum, dat. þann 5 Júní 1789.

5. Facultas testandi fyrir Sýslumann í Vestmanneyjum Jón Eiriksson og hans konu Mad. Þórunni Olafsdóttur, dat, 23 Oct. 1795.

6. Gjafabréf Prófastsins Sira Gísla Thórarinssonar og Mad. Jórunnar Sigurdardóttur fyrir 5 hundr. í jördunni Koti liggjandi í Keldna kirkju-sókn innan Rángárvalla-sýslu til Þorsteins Vigfússonar, dat. 21 Apr. 1797.

7. Köngl. Confirmatión milli hjónanna Magnúsar Bjarnasonar og Ingveldar Þorsteinsdóttur af Rángárvalla-sýslu, ad hvort þeirra sem lengur lifir behaldi þess afdauda eptirlátnu fémunum, dat. 12 Júní 1789.

8. Affalsbréf Prófastsins Sira Gísla Thorarinssonar á Hemlu med hjáleigu 17 hundr. ad dýrleika innan Rángarvalla-sýslu til Mr. Vigfúsar Magnússonar fyrir 180 rdli, dat. 10 Oct. 1795.

9.

9. Affalsbréf Þórdísar Jónsdóttur á eystri Móhúsum í Stockseyrar kirkjusókn til bóndans Jóns Ingimundssonar fyrir 20 rdli til specie, dat. 28da Apr. 1793.

10. Affalsbréf Þórdísar Jónsdóttur á Stockseyrar eydi-hjáleigu Raudarhóli med 30 álna landskuld til bóndans Jóns Ingimundssonar fyrir 10 rdli. kúr., dat. 16 Decembr. 1793.

11. Affalsbréf Arna Ørnólfssonar á 5 hundr. í Nedradal innan Rángárvalla sýslu, til Snjólfs Þorsteinssonar fyrir 36 rdli. kúr., dat. 30 Júlí 1796.

12. Makaskiptabréf Mr. Sigurdar Gíslasonar á ½ jørdunni Múla á Skálmarnesi, 30 hundr. ad dýrleika, af hvorjum kirkjunni tilheyra 6 hundr. til Mad. Ragnheidar Davídsdóttur fyrir jørdina Hamar á Hjardarnesi 6 hundr., bádar liggjandi innan Bardastrandar-sýslu, og þar ad auk lofar hún ad Mr. Sigurdur skuli sína lífstíd uppbera afgiftina af kirkju-jørdunni Selskérjum, og hún eptir hann fráfallinn, betala til hans erfíngja 50 rdli kúr., ef þá séu óborgadir, dat. 4 Maí 1796.

13. Makaskipta-bréf Mr. Þorsteins Jónssonar eptir fullmakt Frú Margrétar Finnsdóttur á jørdunni Midhlýd med Hrísnesi og Gérdi ásamt Litluhlýd, 60 hundr. ad dýrleika innan Bardastrandar-sýslu til Beykirfins á Vatneyri Mr. Þórodds Þóroddssonar fyrir Þórustadi í Olafsfirdi innan Vadla-sýslu 15 hundr.

hundr. að dýrleika með 360 rdla. specie milli-lagi til Frúarinnar, dat. 6 Júlí 1785.

14. Afsalsbref Haldórs Arngrímssonar á 3 hundr. í Skjaldendafossi innan Barðastrandar-sýslu til Einars Gudmundssonar fyrir 21 rdl. kúr.; einninn selur Arngrímur Arngríms-son fyrrnefndum Einari Gudmundssyni 3 hundr. í fyrrtédri jörðu fyrir 21 rdl. kúr., dat. 16 Septembr. 1793.

15. Bjarni Olafsson á Kirkjubóli lýsir í Kuld og Kjön launsyni sínum Arna, sem Þor-gerdur Jónsdóttir fæddi að Hólshúsum í Sel-árdals kirkjusókn 1793, og gjörir hann að sínum lífserfingja, dat. 31 Martí 1797.

16. Afsalsbréf Prestsins Síra Magnúsar Olafssonar á hálfri jörðunni Þinganesi inn-an austur Skaptafells-sýslu 8 hundr. með ½ kúgyldi til Prestsins Síra Bergs Jónssonar fyrir 47 rdli. til spec., dat. 30 Maí 1796.

17. Afsalsbréf Prestsins Síra Sigurdar Thorleifssonar á 8½ hundr. í jörðunni Vind-borðsseli innan austur Skaptafells-sýslu, til Mr. Benedicts Bergssonar, fyrir 24 rdli. til spec., dat. 20 Sept. 1785.

18. Gjafabréf Mr. Benedicts Bergssonar á 8½ hundr. í jörðunni Vindborðsseli innan austur Skaptafells-sýslu, til dóttur-sonar hans Benedicts Bergssonar, auk arfaskipta, dat. 2 Febr. 1790.

19. Afsalsbréf adjúngeret Sýslumanns Skúla Magnússonar við offentlega Auctión á jörð-

 unni

unni Klúngurbrecku 16 hundr. med 4 kúgyldum liggjandi á Skógarströnd innan Snæfells-sýslu til Mr. Steinólfs Bjarnasonar fyrir 90 rdli. kúr., dat. 12 Octóbr. 1796.

20. Afsalsbréf Hra. Logmanns Magnúsar Olafssonar, í umbodi erfingja Gríms sál. Einarssonar á jördunni Lækjarbug innan Mýra-sýslu 24 hundr. til Teits bónda Jónssonar, ad medalgaungu hans fullmektugs Sýslumanns Gudmundar Ketilssonar, fyrir 100 rdli. til Cróner, dat. 18 Júlí 1795.

21. Afsalsbréf Prestsins Sira Sigurdar Jónssonar á 5 hundr. í Flatey á Breidafirdi til Kaupmanns Peter Kuld fyrir 100 rdli. kúr., dat 17 Júlí 1795.

22. Makaskiptabréf Mr. Þorbjörns Olafssonar á jördunni Sveinatúngu í Nordurárdal innan Mýra-sýslu, 24 hundr. ad dýrleika, til Sigurdar Brandssonar, fyrir jördina Qvíar í Þverárhlíd innan somu Sýslu 20 hundr. ad dýrleika, med 12 rdla kúrant millilagi til Þorbjarnar, dat. 19. Oct. 1793.

23. Afsalsbréf Oeconómí Gudmundar Vigfússonar á hálfri jördunni Lángárfossi, 20 hundr. ad dýrleika, liggjandi í Alptaness kirkju-sókn innan Mýra-sýslu til Mr. Þorbjarnar Olafssonar, fyrir 140 rdli. til spec., dat. 24 Janúari 1794.

24. Kóngl. Confirmatión uppá Testament systkynanna Bjarna Jónssonar, Steinvarar og Helgu Jónsdætra á Grímstødum innan Nord-

Nordur-sýslu, ad hvört þeirra, sem lengst lif-ir behaldi þeirra afdaudu eptirlátnu fémunum, dat. 12 Decembr. 1794.

25. Köngl. Confirmatión uppá Testament eckjunnar Hallberu Jónsdóttur, ad Þorlákur Símonsson, ad henni burtdaudri, uppberi hennar eptirlátnu fémuni, dat. 27 Janúarí 1792.

26. Köngl. Confirmatión uppá Testament hjónanna Jóns Bárdarsonar og Gudrúnar Aradóttur á Laugarnesi innan Gullbríngu-sýslu, ad þad lengstlifandi uppberi þess af-dauda eptirlátnu fémuni, dat. 11 Nóvembr. 1796.

27. Köngl. Confirmatión uppá Testament hjónanna Hákonar Vilhjálmssonar og Ing-veldar Gudnadóttur á Kirkjuvogi innan Gull-bríngu-sýslu, ad hvört, sem lengur lifi, egi þess afdauda eptirlátnu fjármuni, dat. 20 Maí 1796.

28. Hans Köngl. Majests. afsalsbréf á jordunni Lágafelli liggjandi í Mosfells-sveit inn-an Kjósar-sýslu 20 hundr. ad dýrleika med 4 kúgyldum til böndans Jóns Sveinssonar fyrir 300 rdli., dat. 11 Maí 1796.

29. Dito á jordunni Minnivogum liggjandi í Kálfatjarnar-sókn innan Gullbríngu-sýslu 16 hundr. 80 áln. ad dýrleika, til Snidkara Jóns Jóhannssonar fyrir 502 rdli 64 ßa, dat. 11 Maí 1796.

30. Makaskipta-bréf Sýslumanns Haldórs Jacobssonar á Laugarbrecku 12 hundr. ad dýrleika med ollu tilheyrandi, til Sira Asgríms Vigfússonar fyrir 2 hundr. í jørdunni Skeljavík í Stranda-sýslu, med fylgjandi hálfu kúgildi, óbetoludum skuldum í 2 ár, og 6 rdla. milligjøf, dat. 31 Júlí 1788.

31. Kóngl. Confirmatión uppá Testament hjónanna Høgna Magnússonar og Ingveldar Jónsdóttir á Kotvelli innan Rángárvalla-sýslu, ad hvort þeirra, sem lengur lifir behaldi þess afdauda eptirlátnu fémunum, dat. 11 Nóv. 1796.

32. Dito uppá Testament hjónanna Eiríks Sveinssonar og Kristínar Einarsdóttur á Asi, innan Rángárvalla-sýslu ad hvort þeirra, sem lengur lifir, behaldi þess burtdauda eptirlátnu fjármunum, dat. 4 Nóv. 1796.

33. Dito uppá Testament Alfeidar heitinnar Gísladóttur af Hvammi í Rángárvalla-sýslu, ad hennar eptirlátnu fémunir megi koma til jafnra skipta, milli hennar ektamanns sál. Jóns og egin erfingja, dat. 23ja Oct. 1795.

34. Affalsbréf Prófasts Sira Erlendar Jónssonar eptir fullmakt Mr. Sigurdar Oddssonar, á jørdinni Þórirsstødum liggjandi í Kaupángs kirkju-sókn, innan Eyjafjardar-sýslu 30 hundr. ad dýrleika med 2 kúgyldum til Mr. Haldórs Pálssonar fyrir 182 rdli kúr. dat. 26 Júlí 1794.

35. Affalsbréf Prestsins Sira Hannesar E. Schévings á jordunni Finnastodum 15 hundr. ad dýrleika med 1 kúgyldi til Mr. Gudlögs Sveinssonar fyrir 163½ rdl. kúr. dat. 15 Apr. 1795.

36. Affalsbréf Jóns Vigfússonar á hálfri jordunni Sydribacka í Modruvalla kirkju-sókn 15 hundr. ad dýrleika, til Mr. Jóns Sigurdssonar, fyrir 90 rdli. til spec. dat. 22 Octóbr. 1794.

37. Affalsbréf Chirúrgi Jóns Einarssonar eptir hafandi fullmakt Sýslumanns Jóns Jónssonar á 15 hundr. í jordunni Sæbóli innan Isafjardar-sýslu og Mýra þingsóknar, med 1½ kúgyldi, til Mr. Jóns Bjarnasonar fyrir 180 rdli. kúr. dat. 9 Martí 1797.

38. Makaskipta-bréf Prestsins Sira Þorláks Magnússonar á 50 hundr. í jordunni Geitisskardi med hjáleigunni Þorbrandsstodum til Sýslumanns Isleifs Eingrssonar fyrir jardirnar Sydri-Reyki og Efri-Torfustadi 60 hundr. ad dýrleika, med 42 rdla. spec. millilagi til Sýslumannsins. dat. 20 Martí 1797.

39. Affalsbréf Mr. Magnúsar Arnasonar á eydi-jordunni Harastodum med Harastadakoti, liggjandi í Vesturhópi 30 hundr. ad dýrleika, til Mr. Arna Sigurdssonar, fyrir 90 rdli krónir, dat. 24 Octóbr. 1795.

40. Affalsbréf Vigfúsar Snorrasonar á 7 hundr. í jordunni Maulustodum innan Borgarfjardar-sýslu til Gudmundar Jónsson-

at fyrir 42 rikisdali Cróner, dat. 22 Júnî 1785.

41. Afsalsbref Thómásar Hafsteinssonar á Jördunni Sneis, 16 hundr. ad dyrleika, liggjandi innan Húnavatns-sýslu til Mr. Jóns Arnasonar, fyrir 47 rdli til spec. dat. 7. Júní 1797.

42. Köngl. Confirmatión uppá Testament hjónanna Bjarna Jónssonar og Ulfdísar Jónsdóttur, ad hvert þeirra, sem lengur lifir, beháldi þess fyrrdeyjanda eptirlátnum fjármunum. dat. 23dja Maí 1794.

43. Próclama Prófastsins í Isafjardarsýslu Sira Gudlaugs Sveinssonar, hérad framann ordrétt innsært.

44. Afsalsbref Ejólfs Magnússonar á svo miklu í egindómsjörd hans Læk innan Borgarfjardar-sýslu, er eptir Köngl. Hátignar allranádugast útgefnu kaupbrefi af 8 Aug. 1787, kostar 182 rdli., sem svari 139 rdlum Cúr. til Bjarna Jónssonar; hvörja 139 rdli. kaupandi hefir seljanda riktuglega útbetalad, dat. 15 Júlí 1797.

45. Próclama Hra. Amtmannsins S. Thórarinssonar, ordrétt hérad framan innsært í Lögþingisbókina.

46. Pante-Obligation Kjøbmand Hans Hjaltalins, hvorved han tilstaaer skyldig at være til den kongelige islandske Handels Realisations-Commission den Summa 5000 Rixdal. dat. 6te Maji 1795.

47.

47. Forhen Syſſelmand i Strande Syſſel, Haldór Jacobſens Pante-Obligation, hvorved hann tilſtaaer ſkyldig at være til den kongelige islandſke Handels Realiſations-Commiſsion den Summa 200 Rdlr., dat. 3 Apr. 1793.

48. Declaratión Kaupmanns E. M. Heidemanns, hvarmed hann apturkallar þad kaupbréf, ſem gjørt ſkal vera milli Mr. Olafs Gudmundsſonar Snógdalín, og Mr. Sveins Hannesſonar á Snóksdal, og bidur ad ſama mætti annúllerast, þar 15 hundr. í ſomu jordu ſéu ſér ádur pantſett fyrir lánada 150, og þaraf enn nú óbétalada 50 Ríkisdali med áfallandi Rentum frá 9da Septembr. 1790. Dat. Grundarfirdi d. 8da Júlí 1797.

Rétt útſkrifad af Løgþingis-Réttar Prótócollúm Annó 1797,

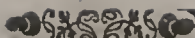
vitnar

Th. Nicolaiſon.

Eptir begéring annecteraſt Løgþingisbók-inni fylgjandi próteſt:

Vegna minna ómyndugu barna, ſem fráverandi eru í Kaupmannahøfn, próteſtera eg undirſkrifadur þann gjørning, er kona mín Bergljót Einarsdóttir, hefir af einfeldni í April mánudi nærſtlidid ar gjørt og ſamid vid Einar Jónsſon, eiganda af hálfri jordunni Kollsvík í Raudaſands-hrepp innan Barda-

ſtrand-

strandar-sýslu, nefnilega: ad honum skildi tilheyra grundin einnar búdar, edur skiphafnar vergagna, er þeim ad løgum tilfellur, nær arfur sellur eptir hana, ámóti ristu og litlu lýngristi á tédri tólfmanna búd. Þetta bid eg audmjúklega mætti annecterast þessa árs Løgþíngisbók til Públicatión.

Vatneyri d. 8da Júlí 1797.

Þóroddur Þóroddsson.

ERRATA.

í Løgþíngis-bókinni fyrir árid 1795.

Blf. 47 No. 140 l. 3-4 Haldórs Finnssonar, les Sveins Haldórssonar.

í Løgþíngis-bókinni fyrir 1796:

Blf. 46 No. 70 l. 4 systur-dóttur, l. systur-dóttur-dóttur.
Ib. No. 71 l. 10 eptir þau ord: „til Biskupsstólsins" á ad standa: „fyrir jørdina Bólstadahlýd, sem til hans var pantsett."

